

гръцкия учителъ. Момчето било паметливо и трудолюбиво, учителътъ го обикналъ и не му се каралъ, както на мързеливитъ ученици.

Разбира се, Кузманъ билъ записанъ отъ учителя като синъ на гръцки родители и затова винаги го сравнявалъ съ гърчетата. Освенъ това вуйчото на Шапкарева, Янаки Стрезовъ, билъ учителъ въ сжщото гръцко училище, и това много радвало малкия ученикъ. Ето защо Кузманъ не срещналъ нито мжка, нито прѣчки да завърши отдѣленията и класното гръцко училище. Научилъ се да пише много бързо и красиво свързаното гръцко писмо, да смѣта, да пѣе и т. н., Кузманъ училъ география и гръцка история.

Въ 1852 година Кузманъ билъ вече на 18 години младежъ, съ фесъ на глава и съ гръцко гражданско облѣкло. Той мислѣлъ, че е „благороденъ гръкъ“, и когато българчетата го викали да другарува съ тѣхъ, той ги отбѣгвалъ. Единъ день българскитѣ младежи имали събрание, на което поканили и Кузмана. На това събрание Кузманъ говорилъ и писалъ само по гръцки езикъ и казалъ, че българитѣ нѣматъ азбука така красива и сладкоречива, както гръцката. Ала другаритѣ му отговорили: „Твоя вуйчо Янаки, макаръ да носи гръцко име, е отъ българския родъ Стрезовци. Той е българинъ, както баща ти и майка ти“.

Това стреснало Кузмана, но той все още искалъ да вѣрва, че е благороденъ и гордъ гръкъ. На 20-та си годишна възраст той трѣбвало вече да мисли за занаятъ, отъ който ще се прехранва. Минало му презъ ума да стане търговецъ, но нѣмалъ пари. Рекълъ да стане занаятчия, но и това не му се харесало. Решилъ да бжде учителъ, като вуйка си. Роднинитѣ му казали, че може да стане учителъ, но трѣбва да се поучи още малко, па да научи хубаво и българския писменъ езикъ. Кузманъ намѣрилъ малко срдства и решилъ да иде въ Битоля да се изучи по-добре въ наукитѣ и по бъл-